

det bør være domstolene, der i den konkrete sag vurderer, hvilken straf der er den rigtige i den enkelte situation.

Derfor bør der egentlig ikke være minimumsstraffe, for der kan være nogle særlige formildende omstændigheder, og der bør heller ikke være en maksimumsgrænse, i forhold til at gerningsmanden har en bestemt alder. For det må være således, at man vurderer gerningen og også gerningsmanden. Og her er det jo pr. definition således, at domstolene tager hensyn til gerningsmandens modenhed, og deri ligger jo hele forsettet, altså hvilken grad af ondskab der lå bag, hvilken grad af vilje til at gøre den onde gerning der ligger til grund, og der er det jo sådan, at det i sig selv er en formildende omstændighed, at unge mennesker måske ikke altid lige har den samme viden og erfaring og kan overskue, hvad det er, de foretager sig.

Men at man derudover så har en § 33, stk. 3, hvor der er sådan en eksakt maksimumsgrænse, synes jeg helt personligt er et problem. Det har jeg også tilkendegivet, og derfor er jeg glad for, at regeringen tager det med i sine overvejelser, hvilket vil sige, at den ungdomskommission, der er nedsat, kommer rundt omkring alle de forskellige problemstillinger, der kan være i forhold til børn og unge, som begår kriminalitet.

Som jeg fornemmer det, er vi på den ene side så heldige, at der er færre og færre, der begår kriminalitet. Det synes jeg er positivt, og det skal vi være meget opmærksomme på og glade for og være tilfredse med, at vores retspolitik trods alt har virket på den måde. Til gengæld er det nok også sådan, at de, der så begår kriminalitet, begår grovere og grovere kriminalitet, og hvad angår stadiondrabet, kan jeg næsten ikke forestille mig, at man kan begå en gerning, der er værre end den, der blev begået der. Magen til afstumpethed, grusomhed og ondskab skal man lede længe efter. Der synes jeg bare, at det må være domstolene, der skal have frie hænder til at vurdere det.

Men vi har jo altså nedsat en ungdomskommission, der skal kigge på alt det her og også på, hvad der virker, og hvad der ikke virker, og hvad vi eventuelt skal lave af ændringer, og vi vil forbeholde os retten til at afvente, at de kommer med et udspil, og derefter kan vi så forholde os f.eks. også til det her spørgsmål.

Kl. 16:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ordføreren. Næste ordfører er den radikale ordfører, og det er hr. Morten Østergaard.

Kl. 16:30

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Også vi ser meget frem til, at Ungdomskommissionen til sin tid kommer med sin beretning og betænkning, for vi synes, det er så vigtigt, at vi får en effektiv retspolitik. For os at se er der forskellige elementer i en effektiv retspolitik. For det første skal man selvfølgelig forebygge kriminalitet. For det andet skal man selvfølgelig retsforfølge dem, der er kriminelle. For det tredje skal man så se, om ikke man kan gøre sit yderste for, at de mennesker, der bliver straffet, bryder med deres kriminelle løbebane og dermed kommer ud af den og bliver almindelige lovlidige borgere, når de har udstået deres straf.

Når man har det, som forslagsstillerne kalder en ungdomsrabat, altså et vilkår i straffeloven om at tage hensyn til gerningsmandens alder, så handler det jo især om, hvad det er for en situation, der skal opstå, når straffen er udstået. De strafferammer, vi taler om her, hvor den her betingelse gør sig gældende, indebærer jo meget lange straffe i forvejen.

Desværre må vi sige, at der er to forhold, der gør sig gældende i Danmark lige nu, som er værd at lægge mærke til i den her sammenhæng.

For det første er det helt åbenlyst, at jo længe tid, man sidder i fængsel, jo større er risikoen for, at man fortsætter sin kriminelle løbebane. For de børn, som vi taler om her, altså dem under 18 år, som har begået kriminalitet, gælder det, så vidt vi er orienteret, at der i langt de fleste tilfælde går en lang historie forud, hvor der har været børnesager, måske tvangsfjernelser, altså en lang historik, hvor de har været meget kendt af systemet, og alligevel ender det så i de her meget tragiske sager som eksempelvis det stadiondrab, som altså så har motiveret Dansk Folkeparti til at rejse sagen. Lige præcis det fortæller jo, at den effektive retspolitik der ikke har løst problemet i forhold til at forebygge, at det blev til kriminalitet. Det, man så må spørge sig selv om, er, om man tror på, at det vil forhindre fornyet kriminalitet, hvis de her unge mennesker sad længere tid i fængsel. Det er der altså ikke meget der tyder på at det ville.

For det andet er det, der gør sig gældende, at vi lige nu i dagens Danmark har et problem med, at der sidder alt for mange børn i fængsel blandt voksne. Der er ikke plads på de institutioner, der skulle tage sig af de her under 18 år, når de enten er varetægtsfængslet eller er blevet